

Framhald av forsiðuni

— At vera grafikari er nakað, sum eg kann liva av. Hitt er nakað, sum eg geri við síðuna av.

Eisini hevur virkni danin út-givið eitt yrkingasavn. Hetta var í 1996. Við heitinum »Ophav«. Yrkingasavnið viðger, hvussu tað er at vera dani í Føroyum.

— Tað er lægið at vera dani í Føroyum. Tú umboðar eitt hjá-landaveldi, men samstundis ert tú eisini í etniskum minniluta. Yrkingasavnið viðger eitt evni, sum ikki hevur verið skrivað um fyrr, sigur Ole.

PartKvadrat og frímerki

Ígjøgnum árinu hevur Ole verið við í eini 20 frímerkjaútgávum. Hann hevur bæði teknað sjálvur og verið við í útgávunum á ann-an hátt. -

- Í lötuni fäist eg tó ikki nógv við tað listarliga arbeiðið. Men tað kemur helst aftur einaferð, tá eg havi meira yvirskot til tess, sigur Ole Wich.

— Fyri meg er tað at útrykkja seg tað týdningarmesta. Tað snýr seg alt um at útrykkja seg, og øll eiga eftir mini meining hava loyvi at útrykkja seg. Hvussu tað so kemur út, antin tað er í myndum, teksti ella øðrum, er líkamikið.

Í lötuni arbeiðir Ole við eini verkætlan, sum hann kallar »PartKvadrat«.

»Partkvadrat« er ein hugtak-andi og áhugaverd verkætlan.

— Tað er sjáldan tú sært ferningar. Í myndum og øðrum, so eru ferningar púra deyðir at arbeiða við. Men gongubreytin uttanfyri plantaguna í Havn, har eg havi gingið øll tey árinu, eg

havi verið í Havn, hevur flísar, sum eru ferningar, og teir hava allir login og spennandi mynstur. Teir bíta seg upp á nógvar spennandi mátar, og ætlanin er so at geva út eina bók við 100 ymsum ferningum, greiðir Ole frá, sum longu er farin undir hesa verkætlan.

Tónleikur

Áhugin hjá Ole Wich liggur eisini í tónleikinum. Hann hevur í fleiri ár sitið í nevndini hjá Tutl, men hann sigur, at hann ongantið hevur spælt nakað ljóðføri ella tónleik sum heild.

— Tónleikur hevur mín stóra áhuga. Men hetta hevur ongantið verið meira enn á brúkarastøði. Og í og við, at eg havi kent Kristian Blak í fleiri ár, so havi eg fingist nógv við tónleik, sigur Ole.

Hann hevur tó arbeitt við tónleiki á aðrar hættir. Hann hevur gjørt nógv umslog til flogur, og so hevur eisini verið arbeitt við eini aðrari heldur øðrvísi flogu. Hon hevur heitið »Brøytingar«.

— Eg kom við uppkastinum og hugskotinum, og síðani gjørdi eg eina framsýning í Norðurlandahúsinum. Hareftir eg gjørdi ein floguhúsa. Síðani hava Kristian Blak og Yggdrasil lagt tónleik til listarverkini, sum vóru nýtt á framsýningini. Nú hevði eg gjørt myndir til tónleik so ofta, at eg helt eg skuldi royna tað øvugta, fortelur grafikarin.

Millum annað er eitt klassiskt stykki, sum eitur »Udstillings-billeder«, sum russarin Modest Mussorgski hevur skrivað. Talan

er um tónleik, sum er gjordur til eina framsýning í St. Pætursborg í 1883.

— Eg havi so nú hundrað ár seinni, gjørt bílót til tónleikin. So íblásturin kann vera alt. Sum eitt nú flísarnar uttanfyri plantaguna, greiðir Ole frá. Myndirnar, sum

Ole gjørdi til henda tónleikin, hanga yviri í Musikkuskúlanum á Frúutrøð.

— Hugskotum eru nóg mikið av. Spurningurin er bara, hvussu tú fært ført tey til livs. Tað er ikki fyrr enn eitt hugskot er útført, at tað er nakað vert,

— Fyri meg er tað at útrykkja seg tað týdningarmesta. Tað snýr seg alt um at útrykkja seg, og øll eiga eftir míni meining hava loyvi at útrykkja seg. Hvussu tað so kemur út, antin tað er í myndum, teksti ella øðrum, er líkamikið, heldur Ole Wich

Mynd: Finnur Justinussen

EG MEINI TAÐ

Eg fari at sakna kríggið ...

Bergur Rasmussen skrivur:

Her fyri segði ein skilamaður við meg umborð á bussinum, at hann fór at sakna kríggið, tá ið tað var liðugt.

Eitt lítið sekund hevði eg hug at jarðleggja hann við nøkrum vælvaldum orðum, um tær liðingar og pinslur, tann deyða og ta oyðilegging vit seinasta

mánaðin hava verið vitni til í teirri beinleiðis ‘samsending’, SvF borðreiðið við frá BBCworld.

Men so skilti eg bráðliga poengið. Tað er hetta við at vera har, ið tingini henda.

Um ikki á staðnum, so í hvussu er á tráðnum. Og tað eru vit øll meiri ella minni í hesum døgum, tí við teim myndum og viðgerðum, ið vit hava fingið varpaðar beinleiðis út í hvønn krók í landinum, eru vit tryggjað, at vit ...

... sleppa at sita hugtikin og øvundsjúk og sleva yvir ta eina-standandi hernaðarligu tóknina hjá USA — Stealth-flogfør, SMART-bumbur, infrareyðir

... sleppa at sita og gera seg klókan uppá, hvussu Romsfeld og hinir oljumagnatarnir úr Texas prógva, at Marx helst hevði rætt, tá ið hann helt uppá, at hjá kapitali snýr tað seg bara um tvinni ting, 1) at rávørur eru frítt atkomiligar, og 2) at fólk eru lukkuligir forbrúkarar, um lyndið liggur á vinstraveinginum. ... sleppa at prisa seg lukkulig-an yvir, at við vælsignílsi frá marknaðinum kemur siðmenn-ingin út í allar heimsins krókar ... alt við serligum atliti at olju-prisunum her heima, um hjartað,

hóast skaldið segði tað øvugta í populera sanginum á sinni, liggur til høgru.

... at sleppa at frøðast um frítt at kunna tala, hugsa og halda tað man vil, tá ið man sær, hvussu bráðliga meiningi maðurin á gøt-uni í Bagdad broytti meining, tá ið Baath-flokkurin legði kongin, og Saddam flýddi yvir háls og herðar, soleiðis at man nú kann fáa eitt sett av spælikortum við teimum, sum eru ‘Most Wanted’. — Saddam? Hann er sjálvandi ‘The Ace of Spades’, hvat man so kann leggja í tað!

... at sleppa at hálova Grunt-vigianska grundstøði undir norðurlendskari almugu skúling, ið útruddaði analfabetismuna og harvið gjørdi tað trupult hjá beinleiðis einaræði at vinna lond her um okkara leiðir.

... at sleppa at brúka seg við kaffiborðið um okkurt annað enn mislukkaða fullveldisleistin,

undirsjóvartunnlar og sløku úr-slitini hjá KÍ saman við líkasinn-aðum miðeysturserfrøðingum, ið hava sæð júst tað sama sum tú á skíggjanum kvøldið fyri ...

heldur Ole.

Tað er bara hugflogið, sum setur mørkini, og hetta avspegl-aast sannliga aftur í verkinum hjá skapandi dananum, sum vit hetta vakra várvøldið í apríl nú siga farvæl við.

Við heystlombum í Ásmundarskor

Annan páskadag fóru vestmenningar við heystlombum í fitilendi í Ásmundarskor. Hóast tað ikki beinleiðis er høgligt og ein stórur partur av seyðinum doyir burturfrá, so halda teir á við at hava seyð í Ásmundarskori

Ásmundarskor stingur 306 metrar úr havinum og hoyrir til Útihagan á Bjørgum.

Mynd: Heri á Rógvi

punktið á Ásmundarskor. Talan er um rættiligt fitilendi, har vekt-in plagar at vera góð - uttan tó at seta met.

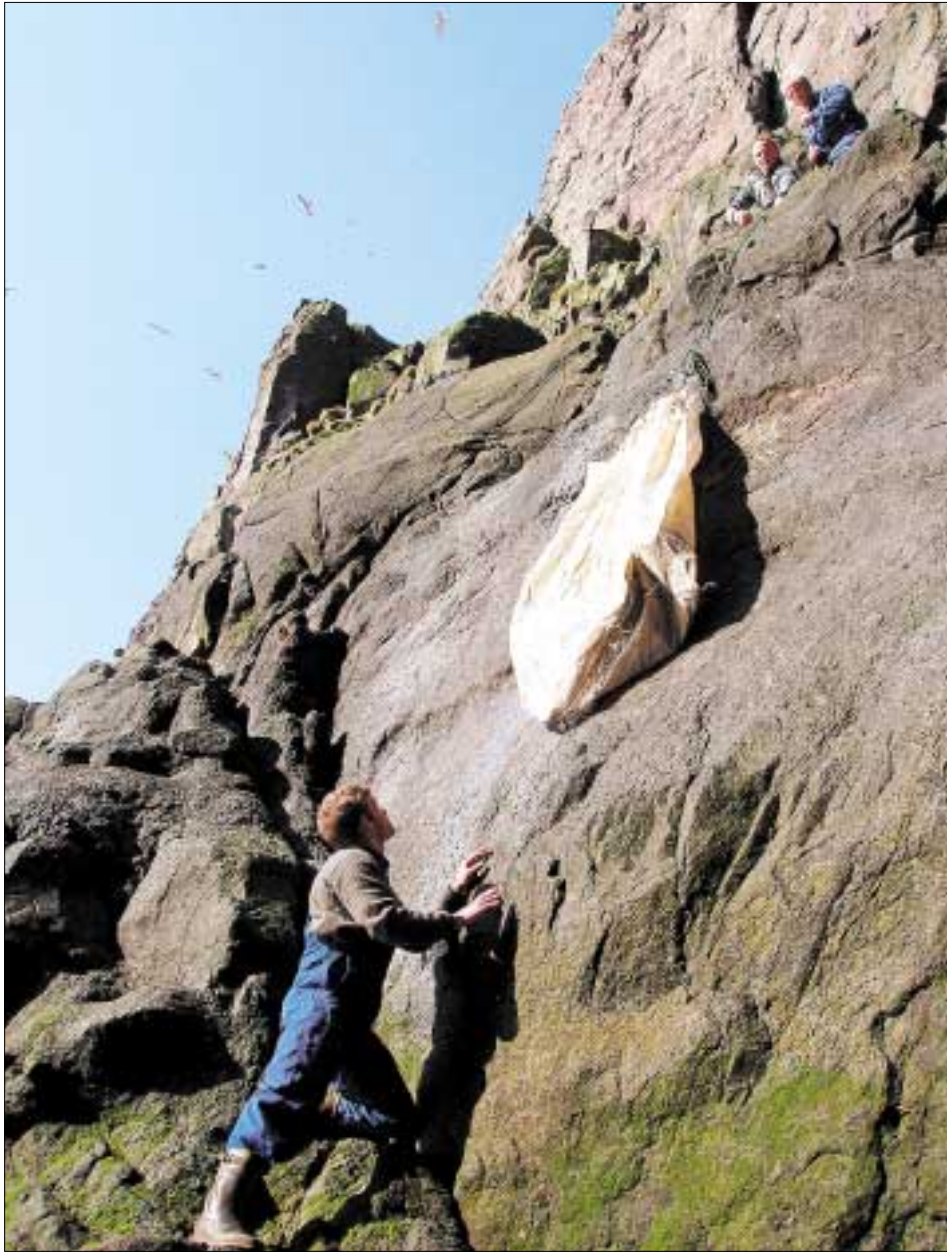
Hendan dagin eru átta mans og fimm heystlomb við bátinum úr Vestmanna. Vanligt er at sleppa smáan seyð í Ásmundarskor.

Størru veðragjólingarnir verða oftani koyrdir aðrastaðni í hagan, har tað tað er meira høgligt at fara eftir teimum aftur. Ein maður til hvønn seyðin plagar at vera við. Hendan dagin er eisini ein fjallaklintrari við, sum hevur roynt seg í Himmalaya

Tað er eitt baks at fáa seyðin við sær. Hann hevur staðið á bási og orkar tí illa at ganga

Mynd: Heri á Rógvi

Seyðurin verður drigin upp úr bátinum í einum posa.

Mynd: Heri á Rógvi

Eitt sindur av rópi skal til, sjálv-andi. Og báturin skal líka venda einaferð millum bjørgini.

So er klárt at fáa sjálvan seyð-in í land, sum tað jú snýr seg um. Royndi seyðamaðurin Hans Johannesen skipar fyri.

Gjørt verður á tann hátt, at seyðurin verður koyrdur í ein posa, og so verður hann hálaður upp á eina hellu. Tað tekur bert eina lítla løtu, so kann seyðurin ganga fyrstu fetini í Ásmundar-skor. Tveir mans eru eftir í bátin-um fyri fáa seyðin upp. Tá allur seyðurin er komin upp á land, fara tveir teir síðstu eisini á land í Ásmundarskor.

Band er á hvørjum seyði, og nú byrjar strævni túrurin eftir bratta lendinum niðan á. Gott er tó at ganga, og hugurin er óføra góður.

Øll lombini hava staðið á bási í longri tíð, og tá orka tey vanligu ikki so væl. Týðningarmikið er tí ikki at fara ov skjótt fram, tí ork-ar seyðurin ikki at ganga, kann hann leggja seg, og talan verður um eitt øgiltigt baks.

Sum sagt skal tað vera gott at ganga allanvegin, men tað krevur sjálvandi sitt at hála og lyfta seyðin.

Ein rás gongur niðan á, sum

mest er lík einari trappu. Fyrsta teinin er tað ber helli. Tað er ikki fyrr enn komið verður niðaná, at tað góða grøna grasið í fitilend-

inum er at finna.

Royndirnar vísa, at tað nyttar ikki bert at fáa seyðin líka niðan á grasið. Hann skal leiðast allan-vegin niðan til eitt ból, sum væl má liggja í 150-200 metra hædd. Í hesum umfarinum verður ikki farið allar 306 metrarnar.

Um heystið, tá farið verður eft-ir fitaðu lombunum, er oftani neyðugt at fara upp úr skorini við seyðinum.

Fyri teir, sum gera hetta, er hetta ikki nakar trupulleiki, men fyri ein, sum liður á, kann hetta vera ein stuttur vegur til eitt hjartslag, tí rásin upp ikki gevur møguleikan til stórvegis fet av leið.

25%

Sambært hagtølunum doyggja fimm og tjúgu prosent av seyð-unum, sum verða slept upp í Ásmundarskor.

Eru hagtølini eftirfarandi, verða bert fyra dripnir í heyst. At sleppa seyð upp í Osmund-arskor verður eisini gjørt við stórum váða. Men fragdin er kanska tað størri, tá ílogan gevur úrslikt. Ikki tí tað finnast skor í sama parti av heiminum, sum geva størri møguleika fyri av-kastið fyri íloguna.

Men fyri hesar fimm eigarar-nar við hvør sínum lambi, er tað bara ikki heilt tað sama. Ikki sami sportur.